

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum, quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Vacatione, Amissione, Et Extinctione Beneficiorvm ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

327. An in casu beneficii titularis, aut non suppetentis aliunde sustentationis resignari possit beneficium ab actu Novitio ante professionem, servata tamen formâ à Tridentino præscripta.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74494](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74494)

piat; eo tamen sic ingresso, beneficium illud statim non posse conferri, sed expectandum per annum, si intra quem potest exire, & sic interea non vacare illud beneficium; nam ut rectè Garc. cit. n. 24. per renunciationem legitime admissam statim vacat beneficium, & potest conferri, ut habet communis.

Questio 327. An in hoc casu beneficii titularis, aut non suppetentis aliunde sustentationis resignari possit beneficium ab actu novitio ante professionem, servata tamen forma à Trid. cit. c. 16. sess. 25. præscripta?

Respondeo: Non convenire in hoc auctores; nam in primis id negat Eman. Roderiq. to. sum. 2. c. 7. n. 35. apud Castrop. loc. cit. nu. 16. ed quod à Trid. sess. 21. c. 2. expressè & generaliter prohibeat resignatio in hoc casu. Secundò Th. Sanch. l. 7. in decalog. c. 5. nu. 18. apud Castrop. ibid. affirmat directè oppositum, absolute dicendo, servatis illis statutis à Trid. conditionibus posse fieri hanc resignationem, factà tamen mentione, quod ad illius titulum ordinatus fuerit, ed quod resignatio hæc tacitam hanc habeat conditionem, ut professio sequatur, illàque non securà beneficium reddatur Novitio, etiam si alteri fuerit collatum. Tertid: id posse novitium, si certus sit de professione, tenet Paris. l. 3. q. 13. nu. 9. dicens in isto casu titularis beneficii &c. non debere admitti resignationem, nisi habeatur certitudo de professione. Quartò: Castrop. ipse loc. cit. nu. 18. tenet, novitium proximum professioni posse resignare beneficium tam absolute coram Ordinario, quam in favorem coram Papà, dum aliunde non habet, unde vivat, vel ad illius beneficii titulum fuit ordinatus, factà hujus qualitatibus mentione, ed quod sic habeat praxis, & durum sit, privare in hoc casu novitium potestate resignandi, & cogere, ut permittat professione securà beneficium vacare. Neque etiam inde fiat, quod si casu professionem non emitteret, beneficium sit privatus, quia illa resignatio non habet effectum, quousque professionem emittat; ac proinde nec Ordinarius providere possit hoc beneficium, nec valeat ejus provisio; quia non purgatur conditio imbibita ex juris dispositione in renunciatione, & consequenter vacet illud beneficium.

Questio 328. An, & qualiter Novitius extra præcedentem casum, seu ubi beneficium etiam non esset titolare, haberetque aliunde, unde viveret, resignare possit dur ante Novitiam?

Respondeo: Tamen, quantum est de jure communi, nempe juxta c. beneficium. de regular. in 6. & ex c. transmissa. de renunc. quocumque tempore durantis Novitiatús possit resignare, etiam in favorem, & absque Superioris sui regularis consensu; cum habeat adhuc proprium velle ac nolle, plenumque rerum suarum dominium. Azor. Pirh. l. cit. cum communi, Probabilius tamen videtur & saltem communius receptum, id eum non posse hodieum vi decreti Trid. sess. 25. c. 16. de regular. ubi Concilium quamlibet renunciationem ante professionem factam, etiam cum juramento, & in favorem causa præ annullat, nisi fiat intra duos menses proximos professioni, & cum licen-

tia Episcopi, seu ejus Vicarii, & de facto professio sequatur, cum hoc decretum locum habeat non solum in renunciatione bonorum temporalium, sed & beneficiorum ob rationis (quæ est, ne temerè quis resignet, dum in probatione versatur, & postea, si forte non admittatur ad professionem, vel illam ipse emittere nolit, & rebus suis & religionis statu privatus existat, vel ne ob renunciationem jam factam minus liberè à religione discedere queat. Chok. pauld post citand. n. 13. Pirh. loc. cit. Paris. cit. q. 13. n. 5.) paritatem. Hanc sententiam tenet Pirh. Azor. Paris. l. cit. testantur sic lape respondisse S. Congregationem. Laym. in c. ex transmissa. de renunc. nu. 4. Chok. ad reg. 44. nu. 7. Majol. de irreg. c. 6. post. n. 1. Sanch. in decalog. l. 5. nu. 37. & 38. pluribus rationibus id comprobus. Tond. p. 2. c. 5. s. 6. num. 22. citans insuper Marc. Anton. l. i. resolut. 112. cas. 62. Mirand. in manuali pralari. to. 1. q. 23. a. 5. Item sum. to. 3. de relig. l. 5. c. 16. nu. 12. Cevall. communium contra communes. q. 121. n. 4. & 5. Sperell. decis. fori Eccles. decis. 16. nu. 82. Alphons. de Leon. q. 4. praxi. i. nu. 82. & plures alii apud Barb. juris Eccles. c. 42. n. 233. dicentem, hanc sententiam esse receptiorem, et contra in puncto juris sit verior.

2. Contrariam sententiam, nimirum posse Novitium etiam ante duos illos menses, & sine illis solennitatibus renunciare validè in favorem beneficium; ed quod decretum illud Trid. non habeat locum in renunciatione beneficiorum, sed tantum in renunciatione aliorum bonorum (quod exinde satis colligi ait Castrop. quod loquatur de renunciatione in favorem causa præ, in cujus favorem renunciari nequeunt beneficia) adeoque cum id saltem non exprimitur à Trid. non sit recedendum à jure communi hanc renunciationem permittente Novitiis sine dictis solennitatibus: hanc inquam sententiam tenent Castrop. loc. cit. nu. 15. Barbof. de potest. Ep. allegat. 99. nu. 19. & loc. pauld ante cit. citans Tambade jure Abbat. to. 3. d. 6. q. 10. nu. 3. Machado. to. 2. l. 5. p. 1. tr. 3. documento 1. num. 6. Villalobos. &c. Garc. loc. cit. n. 12. subdens n. 14. se nunquam vidisse, aut invenisse, adeoque se non credere S. Congregationem tenuisse, dictum Trid. decretum habere locum in renunciatione beneficii, quorum sententiam probabilem dicunt Pirh. & alii. Porro qui primam sectantur sententiam, consequenter tenent, Episcopum non nisi post emissam professionem conferre posse resignata à Novitio beneficia; ed quod talis resignatio hanc tacitam contineat conditionem, si professio sequatur, ità expressè Pirh. loc. cit. Paris. num. 7. Chok. loc. cit. n. 15. citans pro hoc Zechum. de benef. c. ult. n. 2. Alphons. de Leon. loc. cit. apud Barb. qui etiam addit, aliàs collatum, antequam talis profiteatur, si non profiteatur de facto, esse reddendum Novitio egredienti, professum verò nulliter, tradit ibidem idem Alphons. si ejus professio fuerit declarata nulla, exeat à religione, non posse habere regressum ad beneficium sic resignatum, & renunciationem illius, et si fiat ex qualibet causa, tamen semper simpliciter censeri factam, ne collatio eorum maneat in suspensio. Quin & addit idem Alphons. de facto fuisse declaratum, talem nulliter professum, non posse obtinere mandatum de manutenendo contra eum, qui à Papa fuit ex dicta causa provisus, & missus in possessionem. Tradit quoque Paris. cit. q. 13. n. 14. quod si ille, qui emisit professionem obtinuit à Papa ex aliqua causa,